

Els casos de xarampió al món es quadruplicuen pels antivacunes

L'OMS alerta dels riscos per als nens i reclama que s'immunitzin

BARCELONA Redacció i agències

El xarampió, que va arribar a estar en unes xifres de contagi pròximes a l'erradicació, ha emprès una escalada fruit del moviment mundial antivacunes. L'Organització Mundial de la Salut (OMS) ha posat en marxa campanyes informatives en què alerta dels riscos de la malaltia, que afecta especialment la població infantil, i instiga els pares a vacunar els nens.

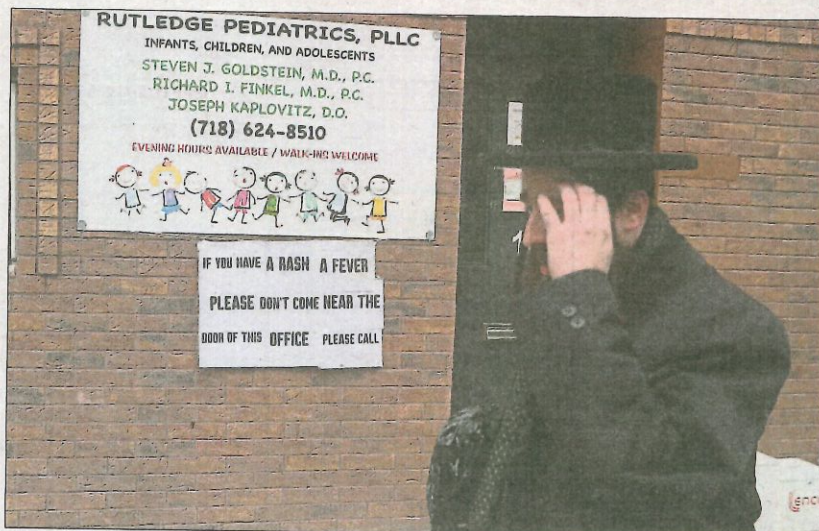
El nombre de casos de xarampió a tot el món gairebé es va quadruplicar el primer trimestre del 2019 en comparació amb el mateix període de l'any passat, amb 112.163 contagis, segons ha informat l'OMS aquesta setmana esmentant dades provisionals.

En totes les regions s'han registrat taxes més altes d'aquesta malaltia prevenible però contagiosa –que pot matar un nen o deixar-lo cec, sord o amb danys cerebrals–, va informar l'agència de les Nacions Unides en un comunicat, fent una crida perquè es millori la cobertura de vacunació.

La campanya *Vacuna el teu nen contra el xarampió. Li pots salvar la vida* explica als pares que es tracta d'una malaltia vírica molt contagiosa que afecta sobretot els nens i es transmet per petites gotes procedents del nas, la boca i la faringe de les persones infectades.

Fa dotze anys es va aconseguir reduir la malaltia un 91% a l'Àfrica i un 68% a la resta del món

Fa gairebé dotze anys, el novembre del 2007, l'OMS va anunciar l'èxit de la seva campanya de vacunació contra el xarampió a l'Àfrica, on les morts per aquesta malaltia van disminuir un 91% entre el 2000 i el 2006, d'unes 396.000 persones a 36.000, quatre anys abans de la data que les Nacions Unides s'havien fixat per aconseguir aquesta important reducció. En el mateix perí-

Advertència sobre el xarampió a la comunitat jueva ultraortodoxa de Williamsburg, a Nova York

El costat dur del virus

Antoni Trilla

El xarampió és, afortunadament i per a la majoria de persones que en pateixen, una malaltia benigna i autolimitada: febre alta, taques a la pell, tos i mocs uns quants dies.

Tot i això, sempre té una cara poc amable. Les xifres són les que són: per cada 1.000 persones amb xarampió, 150 presentaran complicacions, 120 seran hospitalitzades i 50 patiran una pneumònia (la complicació més freqüent).

A més, el virus del xarampió pot infectar el sistema nerviós central: per cada 1.000 casos, entre 1 i 3 presenten una encefalitis aguda (complicació mortal en un 15% de casos i amb danys neurològics permanents en un

25%) i una presentarà una forma més rara d'encefalitis postinfecciosa. Una complicació encara més terrible –si pot ser– és la denominada panencefalitis esclerosant subaguda, que apareix anys després d'haver patit el xarampió en un de cada 25.000 casos i que produeix un deteriorament neurològic progressiu i irreversible.

Finalment, la taxa de mortalitat associada al xarampió és d'un mort per cada 1.000 casos (72 morts per xarampió a Europa l'any passat, milers de morts a tot el món cada any).

Recordem que darrere de tots i cadascun d'aquests números hi ha una persona amb nom, cognoms i família, que pot ser el nostre fill o filla, o dels nostres veïns i amics. Vacunar-se és la millor manera de protegir-nos, individualment i col·lectivament.

A. TRILLA, *hospital Clínic i Universitat de Barcelona- ISGlobal*

ode, a la resta del món es va reduir la mortalitat per xarampió un 68%, de 757.000 a 242.000 casos.

Però s'ha girat la truita. Com a exemple, el nombre de casos confirmats de xarampió als Estats Units aquest any va augmentar gairebé un 20% la setmana passada, en el segon pitjor brot del país en gairebé dues dècades, segons van informar les autoritats federals de salut. Fins a l'11 d'abril, els Centres per al Control i la Prevenció de Malalties (CDC) dels EUA van registrar 555 casos de la malaltia des de principis d'any, en comparació amb els 465 casos confirmats el 4 d'abril.

Els símptomes del xarampió són: febre alta, mucositat, injecció conjuntival i petites taques blanques a la cara interna de la galta. Uns quants dies després apareixen borradures a la cara i al coll, i es va estenent gradualment a la resta del cos. No hi ha tractament específic i la majoria dels pacients es recuperen en dues o tres setmanes, però pot causar complicacions greus, com ara ceguesa, encefalitis, diarrea intensa, infeccions de l'oida i pneumònia.●